

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 18462/2025 din data de 20.01.2026

Domnului Mario Ovidiu Oprea
Secretarul general al Senatului României

Procedura permanentă a Senatului

Op. 642 / 22.1.2026

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/6812/2025 din 08.12.2025 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, spre avizare, Propunerea legislativă pentru completarea art. 279 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (b642/02.12.2025), vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 15 ianuarie 2026 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

Sub acest aspect, comisia de specialitate a reținut, în esență, că obiectul juridic special al infracțiunii de ultraj judiciar, prevăzută de art. 279 din Codul penal, îl formează relațiile sociale privitoare la respectul datorat îndeplinirii justiției, care presupune stimă și respect față de judecătorul sau procurorul care exercită o funcție ce implică exercițiul autorității statului, precum și față de avocatul care participă la procesul de îndeplinire a justiției.

Justificarea acestei incriminări constă în aceea că, raportat la principiul separației funcțiilor procesuale judecătorești, procurorul sau avocatul exercită atribuțiile cele mai importante, iar de modul de îndeplinire a acestora depinde decisiv buna desfășurare a cursului unui proces și rezultatul acestuia, astfel că asigurarea unei protecții sporite împotriva oricărei forme de violență exercitată asupra lor este, din această perspectivă, justificată.

Așa cum rezultă, prin prezentul demers legislativ se urmărește includerea executorului judecătoresc în categoria profesiilor protejate prin incriminarea infracțiunii de ultraj judiciar, justificat de faptul că valoarea socială ocrotită este aceeași: buna îndeplinire a justiției, inclusiv în faza executării silite.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Executorul judecătoresc ocupă, în sistemul juridic românesc, o poziție distinctă și esențială în cadrul realizării efective a actului de justiție. Potrivit Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, acesta este un profesionist al dreptului investit de stat să îndeplinească un serviciu de interes public, constând în punerea în executare silită a titlurilor executorii, în condițiile și limitele stabilite de lege. Activitatea executorului judecătoresc nu se circumscrie unei simple prestații private, ci reprezintă o etapă indispensabilă a procesului jurisdicțional, fără de care hotărârea judecătorească ar rămâne lipsită de eficiență practică.

Executarea silită nu este o activitate extrajudiciară în sensul autonom al termenului, ci o prelungire firească a funcției jurisdicționale a statului, în faza sa finală, de realizare concretă a dreptului recunoscut prin titlul executoriu. În acest context, executorul judecătoresc acționează ca un veritabil agent al autorității publice, fiind investit cu prerogative de putere publică, inclusiv dreptul de a dispune și de a duce la îndeplinire măsuri coercitive împotriva debitorului.

Deși executorul judecătoresc exercită în mod direct acte de constrângere legală și se află, în practică, într-o expunere sporită la acte de violență, amenințare sau intimidare, legislația penală actuală nu îl include în mod expres în sfera persoanelor ocrotite prin infracțiunea de ultraj judiciar. Această omisiune normativă poate fi apreciată ca o disonanță între statutul juridic real al executorului judecătoresc și nivelul de protecție penală conferit acestuia.

Argumentul central în favoarea includerii executorilor judecătorești sub incidența art. 279 din Codul penal rezidă în faptul că activitatea acestora este indisolubil legată de autoritatea judecătorească și de prestigiul justiției. Agresarea sau intimidarea executorului judecătoresc nu afectează exclusiv integritatea fizică sau psihică a persoanei acestuia, ci aduce atingere autorității statului și eficienței actului de justiție, în egală măsură cu faptele îndreptate împotriva magistraților sau avocaților în exercitarea atribuțiilor profesionale.

Prin urmare, dintr-o perspectivă sistemică și teleologică, extinderea protecției conferite de infracțiunea de ultraj judiciar asupra executorilor judecătorești apare ca fiind nu doar oportună, ci necesară, pentru asigurarea coerenței regimului juridic al profesiilor implicate în înfăptuirea justiției și pentru garantarea autorității statului în faza executării silite.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii
Judecător Andreea Simona Uzău

